

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.03.1991, sp. zn. V Torz 59/91, ECLI:CZ:NS:1991:TORZ.59.1991.1

Číslo: 11/1992

Právní věta: Trestný čin velezrady též podle § 78 odst. 1, 3 písm. f) zák.č. 86/1950 Sb., je trestným činem podléhajícím rehabilitaci podle § 2 odst. 1 písm. c) zák. č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 20.03.1991

Spisová značka: V Torz 59/91

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Rehabilitace soudní, Velezrada

Předpisy: 119/1990 Sb. § 2 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti krajského prokurátora v Hradci Králové Nejvyšší soud České republiky podle § 149 odst. 1 tr. ř. zrušil usnesení krajského soudu v Hradci Králové ze 7. 12. 1990 sp. zn. Rt 417/90.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením krajského soudu v Hradci Králové bylo rozhodnuto, že odsouzený J. K. není účasten soudní rehabilitace podle zák. č. 119/1990 Sb. Podle zjištění krajského soudu byl J. K. rozsudkem krajského soudu v Pardubicích ze 7. května 1954 sp. zn. T 10/54 odsouzen pro trestný čin velezrady podle § 78 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d), f) zák. č. 86/1950 Sb., a poněvadž ustanovení § 78 odst. 3 písm. f) zák. č. 86/1950 Sb. není uvedeno v § 2 zák. č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci, dovedil krajský soud, že na odsouzeného J. K. se rehabilitace ze zákona nevztahuje.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě stížnost krajský prokurátor v Hradci Králové ve prospěch odsouzeného J. K. Uvedl v ní, že by trestný čin podle § 78 odst. 3 písm. f) zák. č. 86/1950 Sb. měl náležet mezi trestné činy rehabilitovatelné, neboť splňuje zákonné znaky ustanovení zák. č. 86/1950 Sb. ve znění zák. č. 63/1956 Sb. Proto navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky podle § 149 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení zrušil a dále postupoval podle písm. b) tohoto ustanovení.

Nejvyšší soud České republiky přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, které napadenému usnesení předcházelo, a shledal, že stížnost

krajského prokurátora v Hradci Králové je důvodná.

Odsouzený J. K. byl rozsudkem krajského soudu v Pardubicích uznán vinným trestným činem velezrady podle § 78 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d), f) zák. č. 86/1950 Sb. Právní posouzení skutku podle § 78 odst. 3 písm. f) cit. zák. mělo spočívat ve spáchání trestného činu velezrady ze přítomnosti jiné zvláště přitěžující okolnosti.

Novelou zák. č. 86/1950 Sb. provedenou zák. č. 63/1956 Sb. byl ve znění ustanovení § 78 vypuštěn v odstavci třetím obsah písmena c) a písmena d), e) a f) byla nahrazena písmeny c), d) a e). Ustanovení § 78 odst. 3 písm. f) zákona č. 86/1950 Sb. tedy zcela koresponduje s ustanovením § 78 odst. 3 písm. e) zák. č. 86/1950 Sb. ve znění zák. č. 63/1956 Sb.

Z uvedených důvodů je proto nepochybné, že trestný čin, jímž byl odsouzený J. K. v původním rozsudku uznán vinným, je trestným činem podléhajícím rehabilitaci podle § 2 odst. 1 písm. c) zák. č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci a usnesení krajského soudu v Hradci Králové bylo proto nutno považovat za vadné.

Nejvyšší soud České republiky proto napadené usnesení v celém rozsahu podle § 149 odst. 1 tr. ř. zrušil. Rehabilitační řízení se tím vrací do stadia, kdy je krajský soud povinen ze zákona rozhodnout o účasti odsouzeného J. K. na soudní rehabilitaci podle zák. č. 119/1990 Sb.